

[Bolvig]

derfor tror jeg, det vil være en god idé, om man var villig til fra statens side at give de politiske partier rimelige muligheder for en sådan debat og en sådan drøftelse. Politisk arbejde er uhyre vigtigt, så den del af fremskridtspartiets overvejelser kan det radikale venstre ikke støtte.

Vi har lyttet til de to dagsordener, der er kommet fra fremskridtspartiet. Den første har vi naturligvis i høj grad sympati for, selv om vi ville have valgt en anden sprogbrug. Den anden kan vi i konsekvens af, hvad jeg lige har sagt, naturligvis ikke støtte.

Men lige før jeg fik ordet, kom hr. Freddy Madsen fra kommunisterne med et dagsordensforslag, som overlapper det første dagsordensforslag fra fremskridtspartiet, og det har jeg mere sympati for. Jeg synes, det bedre udtrykker det radikale venstres overbevisning.

Sluttelig: penge giver magt, det er der vel ingen der vil benægte, men i folketinget skulle det gerne være argumenternes styrke, og det kan man en gang imellem tvivle på om det er.

Jens Møller (KrF):

Der er ikke ret meget, som det danske folk er enige om i øjeblikket. Når vi ser ud over vort folk, læser læserbreve og aviser og hører rundt omkring, møder vi vældige modsætninger og stor uenighed på næsten alle områder. Men der er dog én ting, som næsten alle er enige om, og det er, at vi ønsker demokrati i dette land. Vi skal være glade for, at det er sådan, men vi må bare også gøre os klart, at demokrati koster penge. Det er en styreform, som koster penge, hvis den skal være effektiv, hvis det skal være virkeligt demokrati, og derfor må man også være klar til at betale, hvad det koster.

Jeg kan slutte mig til en hel del af det, som den forrige ordfører, det radikale venstres ordfører, sagde netop om dette arbejde, der skal gøres. Forudsætningen for et kvalificeret valg er jo nemlig, at folk er oplyst om valgmulighederne, at folk har fået noget at vide om, hvad de forskellige partier står for, hvad de vil, hvad de har gjort hidtil osv. Det er alt sammen noget, der ikke sker af sig selv, det er noget, der koster penge. Netop derfor er de forskellige partier ofte forskelligt stillet, så det bliver pengene, der bliver mere

eller mindre det afgørende, og ikke, hvad der er de rigtige argumenter.

Vi mener derfor, det er naturligt, at staten støtter partigrupperne, som den gør i øjeblikket, i deres ofte vanskelige arbejde for demokratiet. Jeg kan sige på et af de mindre partiets vegne, at den hjælp, vi får, er bestemt ikke på nogen måde fyrstelig. Det er reelt sådan, at man må spinke og spare og vende hver eneste krone indtil flere gange, inden man giver den ud, for at få det til at slå til. Det er sådan, at ingen mennesker i tilsvarende stillinger i det private erhvervsliv ville kunne arbejde med så lidt sekretærhjælp, som vi må nøjes med herinde. Og spørgsmålet er, om ikke også det var rimeligt, at staten ud over denne støtte til partigrupperne gav en støtte til selve de politiske partier, som man gør andre steder i demokratiske lande, fordi der som sagt er en vis grundudgift, der er ens for alle partier, uanset om de er store eller små: dette, at alle partier må kunne informere vælgerne. Vælgerne har krav på at være informeret om samtlige partier, og det bliver de faktisk ikke i dag.

På dette punkt kan vi altså bestemt ikke være enige med fremskridtspartiet. Det er helt rimeligt og naturligt, at staten betaler demokratiet, når vi nu ønsker demokratiet, og det er som sagt en af de få ting, vi virkelig er enige om i Danmark.

Når vi derimod kommer over til de to andre ting, som er nævnt her, ligger det noget anderledes. Først pengene fra EF-Parlamentet til den kommende valgkamp. Jeg skal ikke tage stilling til, om det overhovedet er rimeligt med den slags støtte fra EF-Parlamentet, men bare gøre opmærksom på, at det i hvert fald i høj grad er urimeligt med den måde, den bliver fordelt på, at nogle partier, bl.a. store partier, der i forvejen har rigelige midler, får store beløb tilsendt, mens andre partier, bl.a. små partier, der har meget små midler, ikke får noget som helst. Jeg synes, det strider eklatant imod dansk demokratisk tradition, at man på den måde stiller partierne ganske ulige over for et valg og dermed stiller det danske folk i en forkert situation, så det ikke får mulighed for et virkeligt valg. Det er et spørgsmål, om ikke ombudsmanden burde se på, om dette ikke strider så voldsomt mod dansk demokratisk tradition, at der burde gøres noget ved det.